

*Het hoogfeest van de
verrijzenis*

*

Een nieuwe ijstijd?

*

*Beschaving in ontbin-
ding*

*

*Belastingontduikers
zijn volksplunderaars*

*

D/2013/Jan Bauwens, uitgever

Het hoogfeest van de verrijzenis

Wij zijn zozeer gewoontedieren dat wij de dingen die wij voor het eerst te zien krijgen, voor droombeelden houden: wij kunnen ons het beeld dat ons te beurt valt niet herinneren en daarom ook houden we het voor onecht; we geloven dat het niet van buiten komt doch van binnen, recht uit onze fantasie. Om gelijkaardige redenen kijken wij over de zaken die wij zoeken heen: wij houden het stuk kaas in onze gedachten terwijl wij de inhoud van de koelkast afspeuren en valt het gezochte in onze blik, dan houden wij het voor het beeld dat van binnenuit komt en dat wordt vastgehouden op het netvlies. Zo zijn wij blind voor wat ons vreemd is maar evenzeer voor alles wat we kennen omdat we daaraan wennen.

Wij zijn zozeer gewend geraakt aan het voorhanden zijn van lucht, voedsel en water, dat wij pas merken hoe afhankelijk wij van onze contreien zijn eenmaal wij dorst en honger lijden of in ademnood verkeren. Vaak duurt het tot dat kritieke moment dat wij ons realiseren hoe wonderlijk het is dat wij dagelijks levend

voedsel tot ons moeten nemen teneinde zelf in leven te kunnen blijven: op het ogenblik dat wij ermee ophouden om leven uit onze omgeving tot ons te nemen, houden wij zelf met leven op. We zien dan dat wij ons eigenste leven niet uit onszelf halen, doch dat wij het danken aan een gestage toevoer van leven dat buiten ons om bestaat. En ons voedsel is inderdaad van andere levende wezens afkomstig; evenmin als die levende wezens, is het voedsel dat zij geven, maakbaar. Wij zijn niet gemaakt, wij zijn geschapen en ook datgene wat ons elke dag in leven houdt, is van levende schepselen afkomstig. Wij zijn ontstaan uit een levende bron, die immers onze moeder is, en ons voedsel is aan diezelfde bron ontsproten en herinnert ons zodoende dagelijks aan haar: indien wij ophielden met putten uit die bron van leven, dan zou alras het leven wegvlieden uit onze leden.

Maar zoals wij dagelijks voedsel uit de levensbron tot ons moeten nemen om fysiek te kunnen blijven bestaan, zo ook is ons geestelijk bestaan afhankelijk van een voortdurende toevoer van geestelijk voedsel uit een geestelijke bron. Zoals ons da-

gelijks brood ons het dagelijks leven schenkt, zo ook bestaat er brood voor de ziel dat wij niet kunnen missen als wij ook geestelijk verder wensen te bestaan. Zoals het dagelijks brood tot leven opwekt, zo ook is er brood dat voor de ziel bestemd is en dat ons kan opwekken tot geestelijk bestaan. Over dat brood wordt ons gezegd dat het de doden uit de graven opwekt tot een bestaan in eeuwigheid – tot de onsterfelijkheid.

In meer religies is er sprake van een eucharistisch brood, een manna uit de hemel of een levenselixir, een toverdrank waarmee het kwaad van de dood wordt overwonnen. Op de keper beschouwd is zelfs de hele medische wetenschap in de ban van een vooralsnog onvolkomen kennis die uiteindelijk mét de overwinning aller ziekten, aan de mens de eeuwigheid kon schenken, zo mogelijk in de vorm van één simpele witte pil.

Uiteraard is dat alles slechts wensdenken en fantasie: zoals gezondheid veeleer de vrucht is van onverdroten inspanningen terwijl de idee van een pil slechts de ziekmakende luiheid goedpraat, zo ook staan

de hostie, het manna of het levenselixir symbool voor een dagelijkse omzichtige bedrijvigheid op een niveau dat het puur fysieke overstijgt en dat te maken heeft met intermenselijke relaties, zorgen en gedachten die in wezen zorgen zijn welke wij dragen voor elkaar. De dan beloofde eeuwigheid ligt in het zich bevrijden van de individuele sterfelijkheid via identificatie met soortgenoten: de leeftijd van de soort zal alvast die van de enkelingen overtreffen en met een korrel zout genomen betekent hij de eeuwigheid.

Wie alsnog willen kunnen hopen op een eigen voortbestaan over de grenzen van de dood, die hangen misschien nog al te zeer vast aan uitgerekend datgene wat zij moeten laten varen om de dood te kunnen overwinnen, en dat is het eigen ik. Want is het dan niet zo dat wie zijn ik heeft overwonnen, niet langer naar die vorm van onsterfelijkheid zál verlangen aangezien het ik van wie het overwon ook niet meer leeft?

Op die manier is Pasen zeker niet dat feest van superegoïsten die niet genoeg hebben aan een bestaan op aarde voor zichzelf en

die aan dat eigen ik ook nog tot in de eeuwigheden geketend willen zijn. Veeleer slaat de verrijzenis van 't vlees op een loslaten ervan, in de overtuiging dat men niet meer verliezen kan wat men reeds weggaf voor het heil van anderen – noodzakelijkerwijze via de heilige weg van het kruis. Ook mieren doen dat en verder alle dieren, alle schepselen van God. Wij zien alleen niet altijd meer dat wijzelf het zijn als wij onze soortgenoten ontwaren, omdat wij blind geworden zijn. En het weze herhaald, dat wij blind zijn voor de dingen die ons onbekend zijn én voor de dingen die wij kennen, maar misschien nog het meest voor die dingen waarvan wij denken dat wij ze kennen.

Stille Zaterdag 2013

Een nieuwe ijstijd?

In zijn laatste levensjaren heeft de beroemde weerman Armand Pien het nog voor de televisie opgebiecht: onder druk van de politiek moest hij ter gelegenheid van de kernramp te Tsjernobyl in 1986 liegen over de dramatische toestand hier ten lande en over de gevaarlijke hoeveelheid radio-activiteit in de lucht; hij moest zowaar zijn weerbericht wijzigen... omwille van wat men de sociale vrede noemt. De sociale vrede, de angst voor de angst. En is het ook nu weer omwille van die sociale vrede dat de stilte wordt bewaard omtrent een fenomeen dat zo mogelijk nog dramatischer gevolgen zal hebben, met name het aanhouden van de vrieskou?

Het is algemeen bekend dat wij in West-Europa zonder de invloed van de warme Golfstroom, echt Russische winters zouden hebben, winters zoals in het Russische binnenland waar de temperende invloed van die zeestroming vanuit de Golf van Mexico ontbreekt. Maar sinds enkele decennia neemt de Golfstroom af in kracht en pas in de laatste paar jaren is die

verslapping van die aard dat zelfs jaarlijks migrerende visscholen niet meer op hun bestemming geraken en dat in de lente van 2013 in Duitsland werd vastgesteld dat arriverende trekvogels rechtsomkeert maken.

De motor van de Golfstroom ligt bij de Noordpool, waar het aan de oppervlakte aangevoerde warme water tegen het ijs botst en bevriest, waarna het resterende zoute water, dat veel zwaarder is, zinkt en in tegengestelde richting onder de aangevoerde stroming door naar de Golf terugkeert. Het is een beweging zoals van een immense rupsband: aan de oppervlakte een Noord-Oostwaartse stroming met warm water en onderzee een Zuid-Westwaartse met afgekoeld water retour. Edoch, het poolijs smelt, zozeer zelfs dat de ijsberen verdrinken...

De West-Europese bevolking blijft hopen op de lente en op het wegblijven van de vorst, maar het is inmiddels april geworden, de dagtemperaturen liggen een achtal graden onder het gemiddelde, kouderecords sneuvelen en er is geen beterschap in zicht. Dat onze hoop misschien wel ij-

del is en dat het nog heel lang koud kan blijven, dat het misschien helemaal geen zomer meer wordt, gaat men wellicht vrezzen als men een blik werpt op de grafiek van de zeewatertemperaturen aan de Noordzee. En het is heus geen aprilvis: de grafiek naar welke onderstaande link verwijst, toont de zeewatertemperatuur van de laatste zes jaren in telkenmale een andere kleur. Men kan zien hoe het zeewater reeds in de tweede helft van februari stijgt, behalve in het jaar 2013 dat wordt weergegeven met de zwarte lijn: tien dagen na de aanvang van de lente is het zeewater maar eventjes vier graden kouder dan normaal en de watertemperatuur zakt nog steeds verder de dieperik in:

<http://home.hccnet.nl/v.d.horn/meteopagina/zeewatertemperatuur.htm>

1 april 2013

Beschaving in ontbinding

Twaalf percent werklozen telt de EU begin april 2013, en dat betekent niets anders dan dat onze politici er maar niet in slagen om aan alle burgers werk te verschaffen. Uiteraard is het de taak van de politici om voor eenieder een job te voorzien en de cijfers vertellen ons onomwonden dat zij falen. Edoch, volgens een oude, beproefde methode wordt die mislukking geschoven in de schoenen van... de slachtoffers: uiterekend diegenen aan wie de politici geen job kunnen aanbieden, krijgen behalve het nadeel ook nog eens de schuld wanneer men over hen zegt dat zij "niet willen werken".

Het blijkt vaker een even trefzekere als bedrieglijke tactiek om aan de slachtoffers de schuld te geven en die dan toch bijzonder laffe werkwijze heeft zijn wortels in een bepaald religieus denken en meer bepaald in de overtuiging dat elkeen naar verdienste wordt verloond. Door het lot of door de misdaad benadeelden worden alras geboekstaafd als bestrafden en van bevoordeelden zegt men algauw dat ook zij het loon ontvangen dat ze hebben ver-

diend. Mensen met een gehandicapt kind moesten toentertijd ook hier de uitleg aanhoren dat zij aldus door god zelf voor hun zonden werden gestraft, terwijl welvarenden konden rekenen op nog meer bijval. Dat volgens dezelfde religie de wereldlijke macht des duivels was, vergat men onmiddellijk als dit zo in het eigen kraampje paste.

De slachtoffers krijgen de schuld: geen mens die het zo bekijkt, kon het geloven, maar een geoefend redenaar kan deze zaken altijd wel zodanig draaien dat de massa er geheel achteloos intrapt. Neem nu die werklozen van wie dan gezegd wordt dat zij "niet willen werken": politici die deze stelling kracht bijzetten - en vandaag gaan steeds meer politici die laffe toer op - rekenen in hun kwade trouw op bijval bij diegenen die alsnog aan het werk zijn en zij hopen dat zij dezen in het harnas kunnen jagen tegen diegenen met wie zij solidair zijn. Gelukkig is het 'werkvolk' niet zo dom als sommige politici dat kennelijk verhoppen en bestaat daar niet zo'n giftige graad van concurrentie als dat vaak het geval is bij de prominenten, maar soms legt het principe van 'verdeel en

heers' de caesars allerminst windeieren.

Slachtoffers die de schuld krijgen, men vindt die mensonwaardige aanpak zelfs bij welbekende professoren ethica die zich opwerpen als helden terwijl zij ervoor pleiten om in het kader van de zogenaamde overbevolking, armen in de derde wereld met een ecologische voetafdruk van welhaast nul-komma-nul onvruchtbaar te maken en dan nog door omkoping. Als er al een overbevolkingsprobleem bestaat, dan is dat zoals elkeen weet een probleem van verbruik per kop. In de wetenschap dat een rijke westerling zowat het duizendvoudige verteert van een arme Haïtiaan, zal het terugdringen van die arme bevolkingsgroepen het gestelde probleem alleen nog groter maken. Hoewel te gek om los te lopen, wil dit voorstel vanwege zelfverklaarde ethici zich op de koop toe realiseren door aan bijvoorbeeld straatarme Haïtiaanse moeders in ruil voor hun sterilisatie 50 euro aan te bieden.

Het herinnert aan de nazi-propaganda met zijn oorlogslogica: in de jaren dertig liet Himmler reusachtige affiches ophangen met daarop afgebeeld een schamele

krankzinnige zittend op een stoel en achter hem een breedgeschouderde en gezonde verpleger, voorzien van de tekst: "5000 Duitse Mark per jaar kost deze zieke aan de staat; burgers, het is uw geld!" En deze slachtoffers kregen ook de schuld en zij werden kort daarop met miljoenen tegelijk gedeporteerd in niet minder dan veertig duizend concentratiekampen verspreid over geheel Europa - velen van hen werden vergast, velen crepeerden door uit-hongering in dwangarbeid. De ganse Europese bevolking was op de hoogte van de wantoestanden maar vrijwel iedereen zweeg, de clerici inclus, uit angst hetzelfde lot te zullen moeten ondergaan.

In zijn redevoeringen stelde Hitler dat het toch niet zijn kon dat de sterkste en gezondste burgers moesten sneuvelen aan het front om de zieken en de zwaksten aan het thuisfront in leven te houden en de massa trad hem hierin bij - niet omdat zij overtuigd was maar omdat de dictator het gezegd had. Dat men een volk niet gezonder maakt door de *zieken* uit te moorden en dat men de *ziekten* moet aanpakken, zal elke mens die over een minimum aan intelligentie beschikt, onmiddellijk ver-

staan, maar als een prominent figuur het tegendeel uitbraakt, dan dicteert de kuddegeest aan de kudde om dit zonder meer te accepteren. Wie alsnog denken dat deze waanzin voorgoed tot het verleden behoort, dient zich eens te bezinnen over de abortus- en euthanasieklinieken die gestaag de plaats innemen van de klinieken waar nog geneeskunde wordt beoefend. Terwijl de laatst genoemde instellingen nog altijd ziekten pogen uit te roeien ten einde aldus zieken gezond te kunnen maken, zijn de eerst genoemde erop gericht om de zieken zelf uit te roeien. Dat zij zich desondanks en de eed van Hippocrates ten spijt onder de medische koepel kunnen scharen, is wel bijzonder onheilspellend.

De slachtoffers krijgen de schuld en moeten boeten, de daders gaan vrijuit: dit is de zuiverste toepassing van het recht van de sterkste - de ontbinding van onze beschaving.

2 april 2013

Belastingontduikers zijn volksplunderaars

"Belastingen zijn de prijs die we betalen om in een beschaafde maatschappij te leven", aldus de Keniaan Alvin Mosiona die zich engageert voor Tax Justice Network Africa. Wat in Afrika gebeurt, is schrijnend. Veel (westerse) bedrijven hebben er een dubbele boekhouding: op papier lijden ze verlies en dus betalen ze geen cent belastingen, maar in werkelijkheid boeken ze gigantische winsten en ze vluchten daarmee naar de zogenaamde belastingparadijzen in Zwitserland, Jersey of op de Caymaneilanden. Intussen verkommert het land waar de winsten werden gemaakt, bij gebrek aan inkomsten en wordt het afhankelijk van buitenlandse hulp. Het gaat om zowat 900 miljard dollar aan gestolen Afrikaans geld in de afgelopen veertig jaar. "Het zijn centen die [de mensen] anders hadden kunnen gebruiken om het schoolgeld te betalen voor hun kinderen of voor werken aan hun huis", aldus Mosiona. (1)

De Amerikaanse ontwikkelingseconoom Jeffrey Sachs klaagt aan dat niet alleen het

overbekende Zwitserland, de Caymaneilanden en Monaco belastingparadijzen zijn: het allerergste bedrog gebeurt door de rijke OESO-landen (waarvan de Vlaming Yves Leterme sinds 2011 plaatsvervangend secretaris-generaal is) welke onder elkaar beginnen te concurreren in het scheppen van mogelijkheden voor bedrijven om er de belastingen te ontduiken teneinde zo kapitaal aan te trekken, zoals ook ons land dat doet met de zgn. 'notionele intrestaftrek'. Het kapitaal dat via de belastingen aan het volk toekomt, verdwijnt in de zwarte kas van de bedrijven die daarom feitelijk criminele organisaties zijn die de betrokken landen financieel uithollen. (2)

Bedrijven zoals Google en Microsoft gebruiken alle kostbare maatschappelijke voorzieningen, boeken gigantische winsten, maar laten het betalen van belastingen over aan de kleintjes op wie zij feitelijk parasiteren. Die plundering der armsten gebeurt volgens Nicholas Saxson met de medewerking van grote banken. Derdewereldlanden gaan leningen aan bij westerse landen maar het geleende geld verdwijnt in de zakken van plaatselijke

dictators en grote banken zorgen voor het versluizen van die criminele fortuinen. Zoals vroeger tientallen miljoenen slaven uit de derde wereld naar het westen werden verscheept, zo gebeurt dat nu met de kapitalen: de armen worden armer, de rijken – inclus de zogenaamde filantropen – worden rijker en het westen specialiseert zich in het faciliteren van die megaplunderingen. (3)

Tennissters, wielrenners, zangers, acteurs en andere vedetten ontduiken sinds jaar en dag belastingen middels optrekjes in bijvoorbeeld Monaco of Rusland en zo geven ze alles behalve het goede voorbeeld voor de plichtsgetrouwe medeburgers terwijl zij dikwijls tegelijk functioneren als ambassadeur voor het land. Zo zou rockster Bono, inmiddels bekend als filantroop, zelf aardig sjoemelen met zijn belastinggelden: wat hij via de voordeur weggeeft, sast hij via de achterdeur dubbel naar binnen. Hij heeft nu onderdak in Nederland dat aan artiesten fiscale supervoordelen biedt via allerlei constructies en hij zou hierin al voorafgegaan zijn door de Rolling Stones. (4)

In de afgelopen jaren hebben de rijke OESO-landen aan hun burgers meermaals de gelegenheid gegeven om hun zwart geld wit te wassen: wie het aangaf, kreeg amnestie en een voordeeltarief. Sinds zij op papier in de regel zijn, kunnen OESO-landen geen belastingparadijzen meer genoemd worden terwijl ze dat wel degelijk zijn voor de allergrootste firma's die bijvoorbeeld in Frankrijk 8 percent betalen, waar kleine bedrijven worden getaxeerd met 28 percent. (5)

Kers op de taart is misschien wel het Europees Noodfonds dat zich verheft boven alle wetgevingen en dat onder het voorwendsel van noodhulp aan slabakkende economieën, het zuur verdiende belastinggeld van de modale burger, dankzij de mist van de internationalisering, versast naar de bankrekeningen van de rijken. Zo betaalden via dat noodfonds alle Europese belastingbetalers mee aan het dekken van de waardeloos geworden Griekse staatsbons, terwijl de rijkste Grieken geen belastingen betalen omdat zij hun fortuinen parkeren op belastingparadijs Cyprus. Europa kon er tenslotte niet aan uit om die fortuinen aldaar te gaan aanspreken, maar

zoals verwacht kon worden werden de superrijken tijdig gewaarschuwd en trof de maatregel alleen de armere Cyprioten die terecht klagen dat zij in Europa leven onder een dictatuur. Het zijn inderdaad de rijke en spitsvondige belastingontduikers die over de landsgrenzen heen en met steeds vernieuwde kanalen, de arme bevolking steeds weer weten te pluimen.

6 april 2013

Verwijzingen:

(1) Zie het artikel van Stefaan Anrys: <http://www.mo.be/opinie/alvin-mosioma-voor-elke-dollar-die-afrika-binnenkomt-vloeien-er-tien-weg>

(2) Zie het artikel van Eric Goeman: <http://www.mo.be/opinie/vervoegt-jeffrey-sachs-de-mondiale-beweging-voor-rechtvaardige-belastingen>

(3) Zie het artikel van Eric Goeman: <http://www.mo.be/opinie/hoe-belastingparadijzen-soevereine-landen-nekken>

(4) Zie het artikel van Eric Goeman: <http://www.mo.be/opinie/bono-tussen-droom-en-daad-staat-belastingontwijking>

(5) Zie het artikel van Julio Godoy: <http://www.mo.be/artikel/europa-ontduikt-nog-steeds-massaal-belastingen>

*